

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΜΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΜΑΘΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 31^η Οκτωβρίου 2010 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 129

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940.

Το πρόγραμμα των εγκαίνιων στην ηλεκτρονική μας σελίδα: www.agioiapistoloi.gr

**Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ανυμνούμεν τὰς χάριτας,
ην ὡς φωτοφόρον νεφέλην, εφαπλοῖς υπέρ
έννοιαν, και σκέπεις τόν λαόν σου νοερῶς, εκ
πάσης τῶν εχθρῶν επιβουλής, σε γάρ σκέπην, καί
προστάτιν, καί Βοηθόν, κεκτήμεθα βοώντές σοι,
δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Αγνή, δόξα τῇ θεῖα σκέπῃ
σου, δόξα τῇ πρὸς ημᾶς σου, προμηθεῖα, Ἄχραντε.**

Ακούγεται ενδεχομένως παράδοξο η αφορμηση για έναν λόγο εθνικής επετείου να είναι ένας ύμνος προς την Παναγία, ωστόσο όπως θα φανεί στη συνέχεια υπάρχει άρρηκτη σχέση ανάμεσά τους, καθώς ο λαός μας έχει συνδυάσει πάρα πολύ στενά αυτά τα δύο. Δεν είναι τυχαίο ότι οι δύο σημαντικότερες εθνικές γιορτές του έθνους μας έχουν το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό να συνεορτάζονται με μία γιορτή της παναγίας. Την 25^η Μαρτίου γιορτάζουμε τον ευαγγελισμό της Θεοτόκου και, σήμερα, την 28^η Οκτωβρίου την Αγία Σκέπη της Θεοτόκου.

Η γιορτή αυτή μετατέθηκε από την εκκλησία μας το 1952 από την 1^η Οκτωβρίου την 28^η ως

ένδειξη ευγνωμοσύνης προς τη μητέρα του Θεού για τη σκέπη και την προστασία της στον αγώνα των ελλήνων απέναντι στους αλαζόνες Ιταλούς, αρχικά, και, αργότερα, σε όλη τη διάρκεια της εθνικής αντίστασης.

Μία αντίσταση στην απολυταρχική βία, στην άκρως αλαζονική απαίτηση να παραδώσουμε με τη θέλησή μας τμήματα του εθνικού εδάφους, να προδώσουμε τα κεκτημένα με αγώνες και με το αίμα των προγόνων μας. Η ελληνική ψυχή όμως έδωσε την απάντηση που έπρεπε, είπε το περήφανο ΟΧΙ και ξεκίνησε έναν αγώνα για τα ιερά και τα όσια της πατρίδας μας, με αποτέλεσμα να αιφνιδιάσει δυσάρεστα τους εισβολείς, να τους χαρίσει ιδιαίτερα ταπεινωτικές ήττες και να τους αναγκάσει να αποσυρθούν μέσα από τα αλβανικά σύνορα και να περιμένουν εκεί τη βοήθεια των συμμάχων

Είναι όμως απαραίτητο στο σημείο αυτό να κάνουμε μία σύντομη ιστορική αναδρομή και να δούμε τα γεγονότα με τη σειρά. 28 Οκτωβρίου του 1940, στις τρεις τα ξημερώματα, ο Ιταλός πρεσβευτής στην Αθήνα Γκράτσι, επισκέπτεται, στην οικία του, τον πρωθυπουργό της Χώρας, Ιωάννη Μεταξά και του επιδίδει τελεσίγραφο με το οποίο ζητούσε, μέσα σε τρεις ώρες, την ελεύθερη διέλευση και στάθμευση των ιταλικών στρατευμάτων στην Ελλάδα. Με τη φράση « Πόλεμος λοιπόν », ο Μεταξάς απορρίπτει το ιταλικό τελεσίγραφο και απευθύνει διάγγελμα προς τον ελληνικό λαό. Αρχίζει έτσι η ιταλική επίθεση κατά της Ελλάδας, στο αλβανικό μέτωπο, την ώρα που ο λαός διαδηλώνοντας στους δρόμους της Αθήνας κατά της Ιταλίας, τρέχει με ενθουσιασμό να καταταγεί και να πολεμήσει στο μέτωπο.

Σε λίγες μόνο μέρες, οι εισβολείς εκδιώχθηκαν από το ελληνικό έδαφος από επιστρατευμένες κυρίως δυνάμεις, με ανεπαρκή μεταφορικά μέσα και εφοδιασμό, αλλά με τη συνδρομή των χωρικών της Μακεδονίας και της Ηπείρου, που έσπευσαν στο εθνικό προσκλητήριο και έπαιξαν ουσιαστικό ρόλο στον ανεφοδιασμό. Για να κάμψουν το ηθικό του ελληνικού λαού, οι ιταλοί άρχισαν τον βομβαρδισμό ελληνικών πόλεων. Η ελληνική αντεπίθεση στο μέτωπο, άρχισε στις 14 Νοεμβρίου και γρήγορα οι δυνάμεις μας διέρρηξαν την ιταλική αμυντική γραμμή και στις 22 Νοεμβρίου οι Έλληνες στρατιώτες εισέρχονταν στην Κορυτσά. Η προέλαση συνεχίστηκε αργά αλλά αποφασιστικά και στις 6 Δεκεμβρίου, ο ελληνικός στρατός καταλάμβανε το λιμάνι των Αγίων Σαράντα. Στη συνέχεια ο ελληνικός στρατός πήρε στα χέρια του την πρωτοβουλία, πέρασε σε ορμητική αντεπίθεση, πέταξε τους επιδρομείς έξω από τα ελληνικά εδάφη και τους καταδίωξε μέσα στο αλβανικό έδαφος, κατατροπώνοντάς τους.

Μήπως όμως χρειάζεται να αναζητήσουμε κάποια ερμηνεία για όλα αυτά τα γεγονότα; Και ποια σχέση έχουν με την εισαγωγική αναφορά μας στην Σκέπη της Παναγίας; Δεν χωράει αμφιβολία ότι η εποποιία του 1940, αποτελεί ένα θαύμα, είναι ένα από τα πολλά θαύματα στην ιστορία των Ελλήνων. Δεν μπορεί να είναι καρπός αποκλειστικά ανθρώπινου αγώνα. Η θείκη χάρη συνεργάσθηκε με την ανθρώπινη προσπάθεια. Και είναι δίκαιο που μαζί με τα θριαμβευτικά

σαλπίσματα πάνω από τους τάφους των ηρώων, σήμαναν δοξαστικές καμπάνες για ένα <<ευχαριστώ>> στην Παναγία, σ' εκείνη, στην οποία η εθνική συνείδηση απέδωσε για μια ακόμα φορά <<τα νικητήρια>>. Τη Σκέπη των αγωνιστών. Την Ελευθερώτρια των σκλαβωμένων.

Γιατί στα κρίσιμα χρόνια του πολέμου οι Έλληνες εμπιστεύθηκαν στα χέρια της Παναγίας τον αγώνα τους. Ζήτησαν τη μητρική προστασία της για να υπερασπιστούν τα δίκαιά τους. Και ήταν τόσο η πίστη τους, ώστε την έβλεπαν να τους εμψυχώνει και να τους σκεπάζει, καθώς πολεμούσαν απεγνωσμένα στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου και της Αλβανίας. Η άλλοτε Υπέρμαχος Στρατηγός των Ρωμηών γίνεται η Αγία Σκέπη των αγωνιστών και το θαύμα επαναλαμβάνεται. Χάρη στην πίστη που θερμαίνει τις ψυχές τους οι μαχητές περιφρονούν τη λογική των αριθμών και αντιστέκονται στις σιδερόφρακτες εχθρικές στρατιές με ηρωισμό που κινεί τον παγκόσμιο θαυμασμό.

Για τους λόγους αυτούς η εκκλησία σήμερα, δηλαδή όλοι εμείς, ανυμνούμε τη Σκέπη της Παναγίας, και την παρακαλούμε να μας σκεπάζει πάντα με την αγάπη της και να στέκεται πάντα δίπλα, βοηθός και συμπαραστάτης στο έθνος μας, σε κάθε καλό αγώνα, γιατί τη βοήθεια της την έχουμε το ίδιο ανάγκη και στον καιρό της ειρήνης. Μπορεί να μην υπάρχει σήμερα άμεση εθνική απειλή και άμεσος κίνδυνος πολέμου, μπορεί να μην υπάρχει Χίτλερ ή Μουσολίνι, υπάρχει όμως ένας άλλος εισβολέας, ο οποίος ίσως να είναι και πιο επικίνδυνος, ο οποίος προσπαθεί να αλώσει τις συνειδήσεις μας, να ξεχάσουμε την ιστορία μας, να αποσπάσει την προσοχή μας από τα σοβαρά προβλήματα, προσφέροντας μας τέρψη με θεάματα και να κάνει μία όχι στρατιωτική αλλά μία πνευματική τηλεοπτική κατοχή στις καρδιές μας. Έχουμε καιρό όλοι μας να παρακολουθούμε με απληστία σίριαλ, που μας διδάσκουν πως μπορούμε να χαλάσουμε πολύ εύκολα τις οικογένειες μας, τα κύτταρα του έθνους μας, δεν έχουμε όμως καιρό να διαβάσουμε την ιστορία μας, να γνωρίσουμε με ποιούς αγώνες των προγόνων μας μπορούμε εμείς σήμερα να ζούμε ελεύθεροι αλλά και να διαβάσουμε συγκλονιστικές μαρτυρίες αγωνιστών της εθνικής αντίστασης, οι οποίοι στον υπεράνθρωπο αγώνα τους πάνω στα παγωμένα βουνά έβλεπαν την Παναγία ζωντανά και έπαιρναν κουράγιο να συνεχίσουν. Ας είναι λοιπόν ο σημερινός λόγος ένα έναυσμα να ασχοληθούμε όλοι περισσότερο με την ιστορία μας, ένα μνημόσυνο για όσους έπεσαν ηρωικά στον πόλεμο και μία ελάχιστη τιμή ευγνωμοσύνης στην μητέρα μας την Παναγία.

